

Η περίπτωση της Κίνας

Όσον αφορά την Κίνα, ο πληθυσμός της αυξήθηκε από τα 539 εκατ. το 1950 σε 1,426 δισ. το 2021 πολλαπλασιαζόμενος 2,6 φορές, όταν ο παγκόσμιος πληθυσμός την ίδια περίοδο πολλαπλασιάστηκε επί 3,2. Η Κίνα που ήταν -και παραμένει η πολυπληθέστερη χώρα της γης (22 στους 100 κάτοικους του πλανήτη το 1950 και 18 στους 100 σήμερα ζουν σε αυτήν), πολύ σύντομα θα παραχωρήσει τα πρωτεία στην Ινδία καθώς ο πληθυσμός της θα μειώνεται συνεχώς. Η χώρα αυτή ταυτόχρονα, εξαιτίας της γρήγορης μείωσης της θνησιμότητας μετά το 1965 και της γονιμότητας μετά το 1969-1970, έχει ήδη -και θα συνεχίσει να έχει- και μια εξαιρετικά γρήγορη αύξηση των ατόμων 65 ετών και άνω που θα της θέσει σύντομα πλήθος προβλημάτων, καθώς ο χρόνος προετοιμασίας της για την αντιμετώπιση της δημογραφικής γήρανσης, σε αντιδιαστολή με αυτόν που είχαν - και έχουν- στην διάθεση τους οι ευρωπαϊκές χώρες είναι περιορισμένος.

Μιλώντας στο Αθηναϊκό -Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων ο καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας Βύρων Κοτζαμάνης, αναφέρει ότι «το μέγεθος του παγκόσμιου πληθυσμού είναι σε μεγάλο βαθμό γνωστό καθώς οι δημογραφικές προβλέψεις είναι σχετικά ασφαλείς για τα επόμενα τριάντα χρόνια. Οι προβολές αυτές είναι αρκετά ρεαλιστικές καθώς οι περισσότεροι από τους ανθρώπους που θα ζήσουν τότε έχουν ήδη γεννηθεί, γνωρίζουμε το πλήθος αυτών που ζουν σήμερα και μπορούμε να εκτιμήσουμε χωρίς ιδιαίτερο σφάλμα και το πλήθος αυτών που θα πεθάνουν, ενώ ο αριθμός των γεννήσεων που θα προστεθούν μπορεί επίσης να εκτιμηθεί καθώς οι γυναίκες που θα φέρουν στον κόσμο τα παιδιά τους τα επόμενα 25-30 χρόνια έχουν ήδη γεννηθεί.

Ο πληθυσμός του πλανήτη μας είναι άνισα κατανομημένος σήμερα, και θα παραμείνει, με μόνη διαφορά την ταχύτητα μετατόπισης του κέντρου βάρους στην Αφρική. Η ανθρωπότητα δεν θα αποφύγει και την αύξηση κατά 2 δισεκατομμύρια τα επόμενα τριάντα χρόνια, λόγω

της δημογραφικής αδράνειας που κανείς δεν μπορεί να αποτρέψει. Το πραγματικό όμως ερώτημα, από το οποίο εξαρτάται μακροπρόθεσμα η επιβίωση του ανθρώπινου γένους, δεν είναι τόσο το πλήθος όσο ο τρόπος ζωής. Ακόμη και σήμερα που είμαστε 8 δισ., αν όλοι υιοθετούσαν το μοντέλο (βλ. κατανάλωση) των πλέον ανεπτυγμένων χωρών, οι διαθέσιμοι πόροι θα εξαντλούνταν σε λίγες δεκαετίες και η ζωή στη Γη θα γινόταν μη βιώσιμη (ενδεικτικά και μόνον θα σας αναφέρω ότι τα 6,7 από τα 8 δισεκατομμύρια του παγκόσμιου πληθυσμού “επιβαρύνουν” το 2022 τον πλανήτη λιγότερο από τα 1,3 δισεκατομμύρια κάτοικων των πλούσιων χωρών). Οφείλουμε έτσι από τώρα, να σκεφθούμε με ποιους τρόπους μπορούμε αφενός μεν να βελτιώσουμε το επίπεδο διαβίωσης του μεγαλύτερου τμήματος του πληθυσμού της Γης περιορίζοντας ταυτόχρονα τις όποιες αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον, αφετέρου δε να διατηρήσουμε την ευημερία του μικρότερου τμήματός του μειώνοντας το οικολογικό του αποτύπωμα».